

Dertien jaar geleden verscheen in de Leusder Krant een serie gesprekken over ‘Zin in het leven/zinvol leven’. In de komende maanden verschijnt een nieuwe serie. Het eerste is met Kathleen Ferrier. Zij werd ook in 2000 geïnterviewd, nog voordat ze landelijk bekendheid kreeg als CDA Kamerlid. Haar huidige antwoorden werden opgetekend tijdens het Zincafé van maandag 12 maart jl. en is te lezen in de [Leusderkrant van 20 maart jl.](#) op pagina 7.

De muziek werd tijdens deze avond verzorgd door Lois Da Palma. Zij zingt, begeleidt zichzelf op gitaar en is leerlinge van het Corderius College in Amersfoort.

De krant heeft maar beperkte ruimte, dus hieronder de uitgebreidere antwoorden van Kathleen Ferrier op de vragen die haar gesteld zijn tijdens het Zincafé:

Welke doelen zijn zinvol voor jou en hoe te realiseren of al gerealiseerd?

KF ziet in haar bestaan geen zoektocht, maar vooral een opdracht: opkomen tegen onrecht en ellende in de wereld. Opkomen voor mensen in achterstandsposities. Als belangrijkste doel zowel in Chili, Brazilië als Nederland ziet zij de acceptatie van mensen van verschillende achtergrond, kleur, sekse of geloof.

Onderken je verschillende fases in je leven en hoe was in elke fase de balans tussen werk, gezin, familie, hobbies, vrije tijd, gezondheid, vrienden?

KF is opgegroeid in Suriname en Nederland en heeft goede herinneringen aan de warmte van haar ouderlijk gezin. Na haar studie (spaans en portugees) in Leiden doceerde zij op de opleiding voor Kerkelijke werkers waar ze haar man ontmoette. Met hem heeft ze daarna bijna 10 jaar in Latijns-Amerika gewerkt met marginale groepen en aldaar een gezin gesticht door twee zonen te krijgen. Vanaf 1994 is ze terug in Neerland en omdat haar man in Amersfoort ging werken zijn ze in Leusden komen wonen. Ze ervaart het wonen hier veel meer relaxed, want in met name Sao Paulo moesten ze wonen achter gebarricadeerde hekken en waren overvallen aan de orde van de dag.

In haar werk voor een netwerk van immigrantenkerken (SKIN) raakte ze ook in contact met CDA-vrouwen en hierdoor werd ze in 2002 gevraagd voor de Tweede Kamer. In die tijd was haar leven zeer hectisch en had ze minder tijd voor andere zaken. Ze koos ooit voor het CDA omdat die partij gericht is op mensen, op maatschappelijke organisaties. Veranderingen moeten daaruit voortkomen en niet zoals liberalen door de marktwerking of via de overheid wat de voorkeur is van de socialisten.

Ze verheugd zich op een nieuwe uitdaging door te verhuizen naar Hong Kong waar haar man gaat werken voor Lutherse kerken. Natuurlijk, het is ver van huis en familie, maar geeft ook weer een nieuwe dimensie. Het fascineert haar zich te kunnen gaan inwerken in de situatie in China, immers dat is de grootste nieuwe speler op het wereldtoneel.

Welke drijfveren kenschetsen je leven?

Kathleen noemde allereerst emancipatie en licht dat toe met haar eerder-genoemd doel: opkomen voor achterstands groepen. Dus niet alleen emancipatie van de vrouw, maar ook van allerlei minderheden, vluchtelingen, asielzoekers e.d.

Vooraf vrouwengroepen in Zuid-Amerika vindt zij een emancipatiemotor, immers veranderingen door vrouwen ingezet bekliven vanwege hun rol in de opvoeding.

Een ander kernwoord voor haar is solidariteit, ook daar heeft ze ook in haar politieke carrière voor willen staan. Ze wil niet alleen opkomen voor minderheden maar ook met hen optrekken. Ze citeert graag een wandtapijt dat zij zag in Johannesburg: "If you want to walk fast, walk alone; if you want to walk far, walk together". Als laatste drijfveer noemt ze haar zorg over de huidige overconsumptie. Vanuit haar zicht op de armoede in Latijns-Amerika kan ze zich verbazen over onze Westerse consumptieve samenleving. Ze realiseert zich overigens wel dat dit in China ook gaat spelen.

Wat zijn/waren belangrijke momenten en uitdagingen in je leven?

De stap naar de politiek heeft haar leven drastisch veranderd en nu ziet ze vooral uit naar een fase in haar leven dat ze zich kan gaan inwerken in weer een heel nieuwe cultuur die tevens de grootste economie van de wereld gaat worden.

Noem enkele inspirerende mensen/ideeën die je leven (mede) richting hebben gegeven?

KF begint en eindigt haar verhaal graag met haar vader die haar de legende van de spin Anansi voorlas. Anansi is een mythische spin uit volksverhalen uit West-Afrika en de Caraïben. Kenmerkend voor de Anansiverhalen is dat Anansi zijn tegenstanders steeds te slim af is. Maar ook is hij in deze volksverhalen altijd met zijn vrienden bezig; ook dat kenmerkt Suriname.

Uiteraard heeft haar gezin een grote rol: haar man vanwege zijn werk elders op de wereld, maar vooral ook haar twee zonen die haar leren kijken naar de wereld van vandaag. Ze is zelfs ingevoerd in Twitter door hen!

Terugdenkend aan Suriname komt ze tot conclusie dat die samenleving daar zoveel 'menselijker' is gebleven. Het was inspirerend om dat vorige week nog mee te maken; daar hebben mensen elkaar nog echt nodig!

Welke rol speelt levensovertuiging in je leven?

Geïnspireerd door de metafoor van Anansi zegt ze dat een spin een dier is dat een draad naar de hemel en tussen mensen kan spannen. Dit geeft mooi aan waar ze voor wil staan. Haar achtergrond is kerkelijk, maar ze heeft oog voor alle andere levensovertuigingen gekregen. Het samen optrekken met anderen en met name met kansarmen ziet ze als de taak vanuit haar geloof.

Wat zijn je favoriete boeken, muziek, kunstwerken, musea of sport en kan je toelichten waarom?

Haar favoriete boek was tijdens haar studie de Bijbel en Don Quichot, maar het meest inspireert Chaim Potok haar met zijn "Mijn naam is Asher Lev" (1972). Dit is een roman over een Chassidische joodse jongen uit Brooklyn, die als wonderkind is begiftigd met de kunst van het schilderen. De enorme motivatie om iets te bereiken in dat boek fascineert haar. Haar muzikale interesses liggen vooral bij de Zuid-Amerikaanse muziek. Over sport hebben we niet gesproken evenmin als over beeldende kunst.

Hoe zal je als tachtiger op je leven willen terugkijken?

"Dat ik denk een paar dingen te hebben veranderd, met name dat minderheden de kans krijgen hun eigen, unieke bijdrage te leveren. Dan pas denk ik 'dat ik er toe heb gedaan'."

Wat spreekt je aan: "Zin in leven" en "Zin van leven"?

"Bij de zin in mijn leven moet ik denken aan gesprekken met mijn zonen. Wat speelt er nu in de samenleving en hoe sta je daar in? Over de economische crises, over de grondstoffenschaarste en vooral over de economische druk die dat op de huidige generatie legt. Maar erger is dat we staan voor een morele crisis: onze economie en consumptiesamenleving zijn niet meer verantwoord bezig. Alles moet kunnen wat we willen. Mensen denken "overall recht op te hebben". Ook de zap-cultuur beangstigt mij, men wil alles tegelijk proberen te hebben. En dat terwijl de aarde wordt uitgeput ten behoeve van onze consumptiedrang! De zin van mijn leven is dus dat ik kan meewerken om mensen daarvan bewust te maken."

Welk motto kenschetst jouw leven/boodschap het best?

"Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat dan ook een ander niet."
"Don't walk alone, walk together!"

Verslag: Eric-Jan Tuininga

Foto's: Frits Raaijmakers